

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1091/2024
19.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиље АА Пр СЗР АА ПРИНТ ПЛУС, Нови Сад, чији је пуномоћник Зоран Рибаров, адвокат у ..., против тужених: 1. СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд – Раковица, чији је пуномоћник Дарко С. Комненић, адвокат у ... и 2. ББ из ..., ради проглашења недопуштености извршења, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд-Раковица, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4703/23 од 25.07.2024. године, у седници одржаној дана 19.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд – Раковица изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4703/23 од 25.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд – Раковица изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4703/23 од 25.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 849/20 од 19.04.2023. године, у ставу I изреке, утврђено је да су покретне ствари наведене у изреци првостепене пресуде које су биле предмет пописа по решењу Привредног суда у Новом Саду Ив 1375/15 од 03.07.2015. године, а које су потом закључком јавног извршитеља Горана Арсеновића у предмету ИИв 65/17 од 22.09.2017. године предате туженом СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд-Раковица, као извршном повериоцу, својина тужиље, па је извршење на њима, одређено наведеним решењем, проглашено недопуштеним. У ставу II изреке тужени су обавезани да тужиоцу солидарно исплате износ од 183.300,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4703/23 од 25.07.2024. године одбијена је жалба туженог СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд-Раковица и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд-Раковица је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом утврђено је да су покретне ствари наведене у изреци првостепене пресуде својина тужиле, а извршење одређено решењем о извршењу Привредног суда у Новом Саду Ив 1375/15 од 03.07.2015. године проглашено недопуштеним. Према утврђеним чињеницама, решењем о извршењу Привредног суда у Новом Саду Ив 1375/15 од 03.07.2015. године одређено је извршење ради намирења потраживања извршног повериоца, овде туженог СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд-Раковица, према извршном дужнику, овде туженом, ББ из ... на основу ког су пописане покретне ствари закључком суда Ив 1375/15 од 09.12.2016. године и додељене извршном повериоцу у својину, након чега је закључком јавног извршитеља ИИв 65/17 од 22.09.2017. године наложено туженом ББ да пописане покретне ствари, које су предмет тужбног захтева у овој парници, преда туженом СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо. Тужилац је у наведеном поступку поднео приговор трећег лица, па је решењем Ипи 1/20 од 28.07.2020. године упућен на парнични поступак ради проглашења да је извршење недопуштено. Утврђено је да су предметне машине дорадне машине, за делатност коју обавља тужилац, док је у предузетничкој радњи туженог ББ, он обављао делатност припреме за штампу и штампање, за коју делатност се користи друга врста машина из групе штампарских машина. Осим тога, утврђено је да су предметне машине биле обухваћене инвентарном листом тужиле и књигом основних средстава и ситног инвентара тужиле. Судови су из утврђених чињеница закључили да су предметне машине у власништву тужиле, и у време пописа и доделе туженом СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо, које право својине спречава извршење ради намирења потраживања туженог правног лица према туженом ББ као извршном дужнику.

У ревизији се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања. У вези са тим истиче се потреба за решавањем питања начина и услова под којим постоји право својине на покретним стварима и потреба да се ради доказивања права својине индивидуално одређене ствари потпуно идентификују. Ревидент сматра да у конкретном случају не постоји доказ о правном послу, нити о предаји ствари стицаоцу тужиле, као неопходан слов за стицање својине. Наводима ревизије тужени побија правилност оцене доказа. Наведено није правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије по одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизија из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Ревидент не указује на другачију судску праксу

у предметима са истом чињеничном и правном основом тужбеног захтева. Не указује ни на питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана која би у овом предмету требало расправити. Питање шта представља несумњив доказ права својине и шта је предмет права својине, односно индивидуално одређена ствар, није питање из домена примене материјалног права, о коме је потребно ново тумачење права, нити је подобно за уједначавање судске праксе. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова и разлоге ревизије, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд-Раковица, није дозвољена.

Тужилац је против тужених поднео тужбу ради проглашења недопустивости извршења 04.09.2020. године. Вредност предмета спора по тужби је 100.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан поднешења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, па се закључује да изјављена ревизија туженог СКЕНЕР СТУДИО ЛАЗИЋ доо Београд – Раковица према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**